

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 05/04/2023

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II : NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT” (PHẦN NĂM)

Mỗi chúng ta đều có thể đạt đến ba cấp độ của niệm Phật. Cấp độ thứ nhất là “*lý nhất tâm bất loạn*”. Các vị Bồ Tát đã đạt được “*lý nhất tâm bất loạn*”. Cấp độ thứ hai là “*sự nhất tâm bất loạn*”. Cấp độ thứ ba là “*công phu thành khối*”. “*Công phu thành khối*” là trong tâm chúng ta giữ chặt một câu “*A Di Đà Phật*”, không bị vọng tưởng, phiền não xen lẫn.

Công phu niệm Phật thấp nhất là niệm Phật thành khối nhưng chúng ta không dễ đạt được vì hàng ngày chúng ta luôn sống trong vọng tưởng. Hòa Thượng từng nhắc chúng ta đừng nhầm lẫn giữa vọng tưởng và quán chiếu. Chúng ta cũng thường nhầm lẫn giữa tham vọng là nguyện vọng. Chúng ta đang bị tham vọng thúc đẩy nhưng chúng ta tưởng đó là nguyện vọng. “*Tham vọng*” là cưỡng cầu, phiền não. “*Nguyện vọng*” thì không có cưỡng cầu, phiền não. Hàng ngày, chúng ta vẫn phiền não thì đó là chúng ta đang có tham vọng, chúng ta làm mọi việc đều vì “*cái ta*”, vì “*cái của ta*”.

Người thế gian luôn phân biệt, chấp trước “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Hòa Thượng dành phần lớn thời gian ở xứ người, làm rất nhiều Phật sự không phân biệt quốc gia, chủng tộc, màu da, tôn giáo. Vị tổ của Tổ Đình Phước Hậu là Ngài Khánh Anh, Ngài quê ở huyện Phổ Đức, tỉnh Quảng Ngãi, từ khi Ngài vào Nam, Ngài chưa từng quay trở về quê hương. Ngài dành cả cuộc đời để xây chùa, tiếp tăng, độ chúng, hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Chúng ta phải phát tâm rộng lớn, không có biên giới thì chúng ta mới có thể niệm Phật thành khối. Hòa Thượng nói: “*Cả đời tôi là một mảng tâm chân thành*”. Tâm chúng ta cũng phải là một mảng tâm “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*”. Chúng ta còn mạnh khỏe mà chúng ta không quán chiếu được khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình vậy thì khi bệnh khổ đến chúng ta sẽ rất khó làm được.

Hòa Thượng nói: “*Công phu thành khối chính là tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta đạt được niệm Phật công phu thành khối thì tâm chúng ta không còn xen tạp, vọng niệm, chúng ta chỉ chuyên chú ở câu Phật hiệu, chuyên chú về thế giới Tây Phương Cực Lạc y chánh trang nghiêm*”. Nếu chúng ta không niệm Phật nhưng tâm chúng ta là một mảng thanh tịnh thì chúng ta cũng sẽ không phải đi vào ba đường ác. Người có tâm thanh tịnh sẽ không có phiền não, chướng ngại vì họ không tranh đua, không khởi tâm thành bại, được mất, hơn thua, lời lãi, tốt xấu.

Hàng ngày, chúng ta luôn hấp ta, hấp tấp thì khi chúng ta sắp lâm chung tinh thần của chúng ta cũng sẽ bấn loạn. Thí dụ, chúng ta có cuộc hẹn lúc 9 giờ 30 thì chúng ta có mặt trước vài phút là được, nếu chúng ta đến quá sớm thì đó là chúng ta nóng vội, chúng ta đến trễ thì đó là chúng ta chễnh mảng. Hàng ngày, chúng ta chìm đắm trong sự ô nhiễm, xen tạp mà chúng ta không nhận ra. Hòa Thượng nói: “**Người khác nhìn thấy rất rõ công phu của chúng ta. Chúng ta không giấu được ai!**”. Trong cuộc sống hàng ngày, nếu chúng ta không thể bình tâm thì khi sinh tử đến chúng ta cũng sẽ không thể bình tâm. Khi chúng ta chết, tứ đại phân ly giống như tứ mã phanh thây. “*Tứ mã phanh thây*” là bốn con ngựa kéo thân thể đi về bốn hướng. Chúng ta bị nhứt răng, bị gai đâm chúng ta đã đau đến mức không ngồi niệm Phật. Những việc được mất, hơn thua, tốt xấu chỉ là những việc bên ngoài chưa liên quan đến các bộ phận trong cơ thể của chúng ta, chúng ta có thể sẽ đột ngột mất đi các bộ phận hay mất đi cả cơ thể này.

Phật nói, thân người có tám cái khổ không thể tránh được, đó là: Sinh – Lão – Bệnh – Tử khổ, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ, ngũ ấm xí thành khổ. Nếu chúng ta không vượt qua được những cái khổ bên ngoài thì Ngài Lý Bình Nam nói: “**Chúng ta đáng đọa lạc như thế nào thì chúng ta sẽ phải đọa lạc như thế đó. Chúng ta đáng sinh tử như thế nào thì chúng ta sẽ phải sinh tử như thế đó!**”. Phật đã nói rất rõ tổng nguyên lĩnh, tổng nguyên tắc, chúng ta làm đạt tiêu chuẩn thì chúng ta sẽ có thành tựu.

Hòa Thượng từng kể câu chuyện, có một vị cư sĩ ở Singapore, hàng ngày ông dẫn chúng niệm Phật nhưng khi sinh tử đến thì ông hoảng sợ, mọi người đến niệm Phật cho ông thì ông đuổi về. Hàng ngày, công phu quán chiếu vô cùng quan trọng, chúng ta phải quán chiếu xem việc làm của chúng ta có đang vì “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*” hay không.

Hòa Thượng nhắc, khi chúng ta niệm Phật chúng ta cũng phải dùng công phu quán chiếu, chúng ta đừng niệm vô thức như chiếc máy MP3. Máy MP3 niệm Phật còn tốt hơn chúng ta vì nó niệm Phật trong vô thức nhưng nó không có vọng tưởng. Chúng ta tưởng rằng công phu của chúng ta đã rất khá nhưng khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta vẫn chìm trong tình chấp. Nếu chúng ta vãng sanh với tâm cảnh như hiện nay thì thế giới Tây Phương Cực Lạc chứa tội phạm!

Trước đây, tôi nghe Hòa Thượng nhắc về công phu quán chiếu nhiều lần nhưng tôi không để tâm. “*Quán*” là quán sát. “*Chiếu*” là chiếu soi. Chúng ta phải quán sát, chiếu soi tất cả hành động tạo tác, khởi tâm động niệm và cả công phu niệm Phật của mình. Hàng ngày, chúng ta đang niệm Phật với tâm gì? Tâm chúng ta không thanh tịnh, luôn vọng tưởng, xen tạp thì chắc chắn chúng ta sẽ đọa lạc. Có người nói với tôi, họ không thể không nói dối. Tôi nói, nếu họ như vậy thì tôi cũng “*bó tay*”, hết cách!

Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ngày nay, thích nghe gạt, không thích nghe khuyên!**”. Khi chúng ta học 1200 chuyên đề, có người nói rằng, học Phật pháp phải vui

nhưng họ học Phật pháp mà giống như bị mắng. Ngay bản thân tôi cũng vậy! Khi nghe một câu không thuận ý vừa lòng thì tôi cũng cảm thấy tai mình “gai gai”. Chúng ta còn cảm thấy “gai gai” thì chúng ta còn oan gia đối đầu vậy thì chúng ta sẽ phải đi vào vòng luân hồi sinh tử. Nhiều người trang bị rất nhiều máy niệm Phật trong nhà nhưng họ chỉ bật để quý thần nghe chứ họ không nghe. Chúng ta phải đặt máy quét dữ liệu, máy soi ở trong tâm chúng ta để xem tâm chúng ta đang nghĩ điều gì.

Hàng ngày, chỗ cần soi chiếu thì chúng ta không soi chiếu! Chúng ta luôn thấy người khác không đúng, thấy người khác việc sai thậm chí là người khác đang ức hiếp chúng ta vậy thì tâm chúng ta đã không còn thanh tịnh. Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta trì danh niệm Phật, giữ chặt câu “**A Di Đà Phật**”. Chúng ta dùng một niệm này để buộc các niệm khác. Chúng ta niệm Phật lâu ngày thì tâm chúng ta cũng sẽ được thuần hóa. Chúng ta không niệm Phật thì chúng ta sẽ niệm vọng tưởng, sẽ ngu gât.

Hòa Thượng nói: “**Niệm Phật cũng là quán chiếu. Người biết dụng công niệm Phật cùng với người tu thiền định không hề khác. Nếu như chúng ta chỉ biết tịnh niệm nối nhau mà chúng ta không biết cách gom nhiếp sáu căn thì công phu niệm Phật của chúng ta vẫn chưa đạt!**”. “Tịnh niệm nối nhau” là chúng ta niệm câu “**A Di Đà Phật**” liên tục, không gián đoạn. Ngoài việc tịnh niệm liên tục chúng ta phải gom nhiếp sáu căn mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý. Bồ Tát Đại Thế Chí dạy chúng ta: “**Gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm liên tục, bất giả phương tiện, tự đắc tâm khai, chứng Tam Ma Địa**”. “**Tam Ma Địa**” là quả vị Phật. “**Gom nhiếp**” là chúng ta không để sáu căn vọng động. Chúng ta “**gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm liên tục**” không cần phương tiện nào khác thì chúng ta liền sẽ đạt đến sự thanh tịnh. Hòa Thượng nhắc: “**Trong “Đại Thế Chí Bồ Tát niệm Phật Viên Thông Chương” dạy chúng ta gom nhiếp sáu căn tịnh niệm liên tục, nếu chúng ta làm được như vậy thì chúng ta cùng với người tham thiền không có gì khác biệt! Nếu chúng ta chỉ tịnh niệm, không gom nhiếp sáu căn thì chúng ta không đạt được như người tham thiền**”.

Đời này, chúng ta gặp pháp môn niệm Phật đây là nhân duyên trăm ngàn muôn kiếp mới có được. Chúng ta không hiểu thấu triệt, không làm đúng cách nên chúng ta không nhận thấy nhân duyên này quý giá. Hòa Thượng đã tự thân cảm nhận, hành trì và chia sẻ lại cho chúng ta quá trình học Phật của Ngài. Hòa Thượng luôn dạy chúng ta “**hy sinh phụng hiến**” đến mức “**chí công vô tư**”. Hòa Thượng nhắc chúng ta nhiều lần, chúng ta học Phật mà chúng ta không có tâm “**phục vụ chúng sanh**” thì chúng ta không thể vãng sanh. Hiện đời này, nếu chúng ta không đạt đến “**chí công vô tư**” thì chúng ta không thể đạt được “**niệm Phật thành khởi**”. Những thứ bên ngoài như “**danh vọng lợi dưỡng**”, thành bại, được mất, hơn thua đã ảnh hưởng đến chúng ta nghiêm trọng vậy thì khi chúng ta mất đi những bộ phận trên cơ thể, chúng ta sẽ không thể chịu nổi. Chúng ta phải **hạ thủ công phu**”, hàng ngày chúng ta phải tập dần. Quân lính trước khi chiến đấu đều phải tập trận. Chúng ta cũng phải tập xả bỏ cái ta, cái của ta, chúng ta tập xả

những cái bên ngoài rồi đến xả những thứ bên trong. Trận chiến cuối cùng là trận chiến khi chúng ta đối mặt với sinh tử.

Một trong những đĩa đầu tiên tôi dịch là “*Lý Khánh Hòa niệm Phật vãng sanh*”, ông là một doanh nhân, ông bị ung thư, khi sắp mất, ông nhờ vợ đỡ ngồi dậy niệm Phật. Khi đó, chân của ông xưng to như chân voi nhưng ông vẫn ngồi xếp bằng niệm Phật. Người vợ nói: “*Anh hãy vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, chờ vợ con em ở bên đó, vợ con em sẽ về sau!*”. Sau đó, ông niệm Phật vãng sanh. Nếu chúng ta không tập dần thì khi lâm chung chúng ta sẽ luyến tiếc thế gian vậy thì chúng ta sẽ đọa lạc.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!